Biopaliwa trzeciej generacji

surowcami do ich produkcji jest biomasa zmodyfikowana na etapie uprawy przy pomocy molekularnych technik biologicznych. Modyfikacje te mają na celu udoskonalenie procesu przemiany biomasy w biopaliwo. Dzieje się to na skutek m. in. uprawy drzew o niskiej zawartości ligniny lub rozwój upraw z wbudowanymi odpowiednio enzymami. Do biopaliw trzeciej generacji należą biowodór, biometanol i biobutanol.

Biopaliwa drugiej generacji

wytwarzane są z surowców, które nie stanowią składników pożywienia, zatem ich produkcja nie stanowi konkurencji dla przemysłu spożywczego. Surowce wykorzystywane do produkcji biopaliwa to m.in. rośliny energetyczne, w tym słoma, zrębki drzewne, odpady organiczne (wytłoki, śruty, gnojowica itd.) i inne surowce, które nie konkurują z uprawami na cele spożywcze.

Przykładowe biopaliwa II generacji: bioetanol lignocelulozowy, biopaliwa syntetyczne, bio – DMS (bio – dimetylofuran), biometanol, biodiesel II generacji, biogaz (SNG – substitute natural gas), biowodór.

Beneficjent

podmiot publiczny lub prywatny oraz osoba fizyczna, odpowiedzialne za inicjowanie lub inicjowanie i wdrażanie operacji; w kontekście programów pomocy państwa „beneficjent” oznacza podmiot, który otrzymuje pomoc.

B + R + I

badania (B) + rozwój (R) + innowacje (I), działalność twórcza obejmująca badania naukowe lub prace rozwojowe, podejmowana w sposób systematyczny w celu zwiększenia zasobów wiedzy oraz wykorzystania zasobów wiedzy do tworzenia nowych zastosowań oraz działalność polegającą na opracowaniu nowej technologii i uruchomieniu na jej podstawie wytwarzania nowych lub znacząco ulepszonych towarów, procesów lub usług.

B + R

badania (B) + rozwój (R), działalność badawczo-rozwojowa służąca zmniejszaniu różnic technologicznych między regionami i tworzeniu lepszych warunków równej konkurencji.

Audyt

ogół działań, poprzez które uzyskuje się niezależną ocenę funkcjonowania instytucji, legalności, gospodarności, celowości, rzetelności. Audyt jest zazwyczaj wykonywany przez odrębną komórkę, podporządkowaną bezpośrednio kierownikowi instytucji (audyt wewnętrzny) lub przez podmiot zewnętrzny (audyt zewnętrzny).

Acquis communautaire (Dorobek prawny Wspólnoty Europejskiej)

całokształt dorobku prawnego Wspólnoty Europejskiej, który jest tworzony poprzez traktaty (prawo pierwotne) i za sprawą instytucji Unii Europejskiej (prawo wtórne). Prawo pierwotne to przede wszystkim traktaty założycielskie i akcesyjne, natomiast prawo wtórne to rozporządzenia, dyrektywy, decyzje, zalecenia i opinie, orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości Wspólnoty Europejskiej oraz inne akty organów UE. Prawo wtórne musi być zgodne z prawem pierwotnym.